

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 29/2015-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 18. marca 2015 predbežne prerokoval návrh Okresného súdu Bratislava I, zastúpeného sudkyňou JUDr. Gabrielou Buľubašovou, na začatie konania o súlade § 768db zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh Okresného súdu Bratislava I na začatie konania o súlade právnych predpisov o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 13. októbra 2014 prostredníctvom poštovej prepravy doručený návrh Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „navrhovateľ“), zastúpeného sudkyňou JUDr. Gabrielou Buľubašovou, na začatie konania o súlade § 768db zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný

zákoník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákoník“) s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

2. Z návrhu vyplýva, že pred okresným súdom sa pod sp. zn. 28 C 84/2008 na základe žaloby [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“) podanej 28. apríla 2008 vedie konanie proti spoločnosti Allianz – Slovenská poisťovňa, a. s. (ďalej aj „žalovaný“), v rámci ktorej sa žalobca domáha, aby okresný súd určil, že žalobca má „voči odporcovi právo na peňažný doplatok na každú jednu akciu odporcu vlastnenú navrhovateľom vo výške rozdielu medzi hodnotou jednej akcie Slovenskej poisťovne, a.s. stanovenej na účel zlúčenia ku dňu 31. 12. 2002 znaleckým dokazovaním na základe dokladov predložených odporcom, a sumou 2.156,55 Sk, ktorá predstavuje nesprávne určenú hodnotu jednej akcie Slovenskej poisťovne, a.s. pri jej zlúčení s Allianz poisťovňou, a.s. eventuálne v prípade, ak súd nevyhoví návrhu navrhovateľa na doplnenie dokazovania ... právo na peňažný doplatok vo výške 2020,45 Sk na každú jednu akciu odporcu vlastnenú navrhovateľom. Výška peňažného doplatku vyplýva z rozdielu priemeru piatich verzií ocenenia akcií Slovenskej poisťovne, a.s. ku dňu 31. 12. 2002 podľa Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline..., t.j. 4177,- Sk na každú 1 akciu Slovenskej poisťovne, a.s. a hodnoty akcie Slovenskej poisťovne, a.s. nesprávne stanovenej pri zlúčení vo výške 2.156,55 Sk na každú 1 akciu Slovenskej poisťovne, a.s., z čoho vyplýva nárok na doplatok vo výške 2020,45 Sk na každú 1 akciu Slovenskej poisťovne, a.s. resp. po zlúčení a zmene názvu na doplatok vo výške 2020,45 Sk na každú 1 akciu Allianz – Slovenskej poisťovne, a.s. vlastnenú navrhovateľom.“.

3. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca svoj nárok opiera o § 218i ods. 8 v spojení s § 768db Obchodného zákoníka, pričom ho odvodzuje od tej skutočnosti, že pri zlúčení spoločnosti Allianz poisťovne, a. s., a spoločnosti Slovenská poisťovňa, a. s., ktoré sa udialo 13. decembra 2002, bol výmenný pomer akcií určený predstavenstvami oboch spoločností zúčastňujúcich sa na zlúčení stanovený nesprávne, a to s poukazom na zložitost správneho určenia tohto výmenného pomeru, na čo sa vyžadujú rozsiahle odborné znalosti: „Podľa názoru navrhovateľa nebol výmenný pomer akcií určený zmluvou o zlúčení spoločností... primeraný, nakoľko stanovené hodnoty oboch zlučujúcich spoločností, z ktorých vychádzali výpočty výmenného pomeru predstavenstiev oboch zlučujúcich sa spoločností,

nezodpovedajú reálnej hodnote týchto spoločností. Odhady predstavenstiev oboch zlučujúcich sa spoločností o hodnote spoločností neboli správne, nakoľko vychádzali len z úsudku predstavenstiev nemajúcich potrebné odborné vedomosti pre správne vyriešenie tohto komplikovaného odborného problému. Predstavenstvá oboch spoločností si mali na určenie reálnej hodnoty podnikov... na účely ich zlúčenía vyžiadať znalecký posudok k tomuto spôsobilého znaleckého ústavu, čo však neurobili.“

4. Okresný súd uznesením č. k. 28 Cb 84/2008-236 z 15. novembra 2012, ktoré sa stalo právoplatným 12. júla 2013, podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) rozhodol o prerušení konania a vec postúpil ústavnému súdu na konanie o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 ústavy v spojení s § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) s odôvodnením, že jeho rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť, pretože všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, v tomto prípade § 768db Obchodného zákonníka, je v rozpore s čl. 1 ods. 1 ústavy.

5. Navrhovateľ namieta nesúlad nasledujúcich ustanovení § 768db Obchodného zákonníka s čl. 1 ods. 1 ústavy:

„(1) Akcionár nástupníckej spoločnosti, na ktorú pri zlúčení spoločností podľa doterajších predpisov prešlo alebo prechádza imanie zanikajúcich spoločností, má právo uplatniť si právo na vyrovnanie podľa § 218i ods. 1, ak a) bol akcionárom niektorej zo spoločností podieľajúcej sa na zlúčení v čase konania valného zhromaždenia, ktoré rozhodlo o zlúčení spoločností a do podania návrhu na súd nepreviedol žiadne akcie nástupníckej spoločnosti, z b) nevzdal sa práva na vyrovnanie.

(2) Návrh na začatie konania podľa odseku 1 možno podať najneskôr do jedného roka odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(3) Rozhodnutie súdu, ktorým sa akcionárovi priznalo alebo prizná právo na peňažný doplatok, je pre nástupnícku spoločnosť v určení priznaného práva akcionára záväzné aj

voči ostatným akcionárom a nástupnícka spoločnosť je povinná vyplatiť akcionárom rovnaký peňažný doplatok.“

6. Návrh na začatie konania okresný súd odôvodnil takto:

„Zákon č. 657/2007 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2008 zmenil okrem iného aj pravidlá ochrany akcionárov zakotvené v ustanovení § 218i zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka takým spôsobom, že práva, ktoré pôvodne priznal len akcionárom zanikajúcich spoločností, nadobudli aj akcionári nástupníckej spoločnosti v prípade zlúčenia akciových spoločností.

...

Od 01.01.2008 preto platí, že ak nie sú výmenný pomer akcií a prípadné doplatky v peniazoch určené zmluvou o zlúčení primerané, má každý akcionár, ktorý bol akcionárom niektorej zo spoločnosti podieľajúcej sa na zlúčení, právo na doplatenie primeraného peňažného doplatku od nástupníckej spoločnosti za kumulatívneho splnenia podmienok stanovených v ustanovení § 218i ods. 2 Obchodného zákonníka.

...

Uvedená novela Obchodného zákonníka tak právo na primeraný peňažný doplatok priznala aj akcionárom spoločnosti zúčastnenej na zlúčení, ktorá samotným zlúčením nezanikla. Tieto práva boli do nadobudnutia účinnosti zákona č. 657/2007 Z. z., t j. do 01.01.2008 priznávané len akcionárom zanikajúcich spoločností. Uvedené prechodné ustanovenie však garantuje akcionárom nástupníckej spoločnosti právo, aj v prípade zlúčenia, ktoré už bolo riadne zapísané do obchodného registra a nadobudlo právne účinky, aby mohli uplatňovať svoje práva podľa ustanovenia § 218i ods. 1 Obchodného zákonníka v lehote jedného roka odo dňa nadobudnutia účinnosti predmetného zákona, t j. do 01. 01. 2009. Inými slovami takíto akcionári mohli uplatniť práva na podľa ustanovenia § 218i ods. 1 Obchodníka spätne, vo vzťahu k procesom zlúčenia, ktoré boli právoplatne ukončené pred nadobudnutím účinnosti § 768db ods. 1 Obchodníka.

...

Z ustanovenia § 768db Obchodného zákonníka jednoznačne vyplýva, že účelom ustanovenia § 768db Obchodného zákonníka je zásah do práv nadobudnutých pred

účinnosťou zákona č. 657/2007 Z.z. Akcionári nástupníckych spoločností môžu (mohli) dodatočne uplatniť práva podľa ustanovenia § 218i ods. 1 Obchodníka spätne, vo vzťahu k procesom zlúčenia obchodných spoločností, ktoré boli právoplatne ukončené pred nadobudnutím účinnosti § 768db ods. 1 Obchodníka. Je teda zrejmé, že zákon dodatočne pozmeňujúco zasahuje do už právoplatne uzavretých procesov zlúčenia obchodných spoločností, kedy dodatočne vytvára možnosť akcionárom nástupníckych spoločností získať plnenie, ktorého sa počas procesu zlúčenia, resp. po jeho skončení domáhať nemohli. Tým zavádza pravú retroaktivitu a dostáva sa do rozporu so zákazom pravej spätnej pôsobnosti zákona, ktorý je obsahom princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

...

Retroaktívny charakter ustanovení § 768db Obchodného zákonníka nie je odôvodnený dôvodmi naliehavého všeobecného záujmu. Odôvodnenie, ktoré Národná rada Slovenskej republiky použila, môže obstať len vo vzťahu k zakotveniu práva všetkých akcionárov na vyrovnanie, ale nie na jeho zavedenie s retroaktívnym účinkom.

...

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že: (1) § 768db Obchodného zákonníka zavádza pravú retroaktivitu, ktorá je v právnom štáte neprípustná; (2) § 768db Obchodného zákonníka nemôže obstať z hľadiska čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ani z hľadiska požiadaviek, ktoré sú kladené na výnimočnú prípustnosť nepravej retroaktivity; a je preto v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

7. Okresný súd v petite návrhu navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „... ustanovenia § 768db zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“

8. Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 144 ods. 2 ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

Podľa čl. 130 ods. 1 písm. d) ústavy ústavný súd začne konanie, ak podá návrh na začatie konania súd.

Podľa § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd začne konanie, ak návrh podá súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou.

Podľa § 19 zákona o ústavnom súde sa súdom podľa § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde rozumie príslušný senát alebo samosudca.

Podľa § 21 ods. 4 zákona o ústavnom súde ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predseda.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily..., môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, pričom skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (PL. ÚS 16/02, PL. ÚS 7/2012) vyplýva, že okrem iných procesných náležitostí aj samotné prerušenie konania je procesným predpokladom na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov všeobecným súdom. Tento procesný predpoklad všeobecný súd v danom prípade preukázal uznesením o prerušení konania č. k. 28 Cb 84/2008-236 z 15. novembra 2012, ktoré sa stalo právoplatným 12. júla 2013. Ústavný súd poukazuje na to, že navrhovateľ sa v identickej veci už na ústavný súd obrátil návrhom z 29. marca 2012, ktorý bol rozhodnutím ústavného súdu (PL. ÚS 7/2012) odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

11. Predmetom konania podľa návrhu okresného súdu je posúdenie, či ustanovenia § 768db Obchodného zákonníka nie sú nesúladné s čl. 1 ods. 1 ústavy.

12. Podľa § čl. 1 ods. 1 ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

13. V rámci predbežného prerokovania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov musí ústavný súd predovšetkým preskúmať aplikovateľnosť napadnutého ustanovenia v konaní pred všeobecným súdom. Všeobecný súd totiž nemôže napadnúť akýkoľvek zákon alebo ustanovenie zákona, o ktorom by teoreticky mohol mať pochybnosti o jeho protiústavnosti, ale na rozdiel od iných procesne legitimovaných subjektov podľa čl. 130 ods. 1 ústavy môže napadnúť len taký zákon, ktorého aplikácia pripadá do úvahy vo veci, ktorú prerokúva. Ústavný súd sa k aplikácii napadnutej normy vyjadril vo veci sp. zn. PL. ÚS 7/04 tak, že „... legitimácia všeobecného súdu na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom teda predpokladá spojitosť konania pred všeobecným súdom vyjadrenú tak, že podaniu návrhu musí predchádzať rozhodovacia činnosť takého súdu. V tejto rozhodovacej činnosti ako zákonom upravenom postupe je potrebné podľa úsudku všeobecného súdu vyložiť a použiť všeobecne záväzný právny predpis, ktorého nesúlad s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Rozhodovacia činnosť všeobecného súdu v zmysle § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd preto chápe ako postup, v ktorom po začatí konania všeobecný súd smeruje k rozhodnutiu vo veci samej, t. j. k výroku o tom, čo je požadované v návrhu na začatie konania (v žalobe) a v jeho odôvodnení. Ak v tomto postupe nemá miesto interpretácia a aplikácia všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorého vyslovenie nesúladi všeobecný súd mieni uplatniť v návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, potom nie je splnený základný predpoklad na ochranu ústavnosti poskytovanú ústavným súdom v konaní podľa čl. 125 ústavy, za ktorý treba považovať len také konanie o súlade právnych predpisov začaté všeobecným súdom, ktorému predchádza konanie pred všeobecným súdom, v ktorom má materiálne dôjsť (podľa obsahu prítomného návrhu) k použitiu napadnutého ustanovenia zákona, t. j. k subsumpcii skutkového stavu pod napádanú právnu normu (právne normy). Tento predpoklad nie je splnený, ak k takému použitiu napadnutého ustanovenia nielenže nedochádza, ale pre nedostatok procesných podmienok alebo zjavnú neopodstatnenosť žaloby ani nemôže dôjsť. Ak všeobecný súd napriek tomu, že nie sú splnené tieto dva kumulatívne predpoklady jeho aktívnej legitímácie na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov, podá návrh na také konanie, je návrh podaný zjavne neoprávnenou osobou [§ 25 ods. 2 v spojení s § 18 ods. 1 písm. e) zákona o ústavnom súde].“ Uvedený prístup potvrdil ústavný súd aj vo veciach sp. zn. PL. ÚS 28/05 a sp. zn. PL. ÚS 12/2012.

14. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu teda vyplýva, že predpokladom uplatnenia právomoci ústavného súdu posúdiť súlad právnych predpisov podľa čl. 125 ústavy na návrh všeobecného súdu podaný podľa § 18 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde je aj splnenie procesných podmienok konania v tej právnej veci, kde má dôjsť k použitiu napadnutého ustanovenia; Občiansky súdny poriadok ich označuje ako podmienky konania. Procesné podmienky je možné vymedziť ako predpoklady prípustnosti vydania meritórneho rozhodnutia (vyhovujúceho alebo zamietajúceho).

15. Občianskoprávna teória, ako aj rozhodovacia prax všeobecných súdov pritom zhodne medzi procesné podmienky konania zaraďujú tak prekážku prv začatého súdneho

konania (litispendencia), ak aj zaplatenie súdneho poplatku tam, kde je konanie spoplatnené. Zatiaľ čo existencia litispencie ako procesnej podmienky konania je priamo upravená v § 83 OSP, v zmysle ktorého: „*Začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.*“, nezaplatenie súdneho poplatku ani dodatočne na výzvu súdu vedie za určitých podmienok [§ 10 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)] k zastaveniu konania. Inak povedané, zabraňuje v niektorých prípadoch vydaniu meritórneho rozhodnutia.

Z pripojeného súdneho spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že podaním žalovaného z 8. septembra 2008 bola v konaní sp. zn. 28 Cb 84/2008 vznesená námietka skôr začatého konania, ktorá sa vzťahovala na konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbs 9/2006 (pôvodná sp. zn. 17 Cb 101/2003). Z obsahu súdneho spisu ďalej vyplýva, že konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbs 9/2006 bolo začaté už 10. júla 2003, bolo iniciované žalobcom a smerovalo proti žalovanému. Z obsahu žaloby (strana 98 až 106 súdneho spisu) podanej na Krajskom súde v Bratislave vyplýva, že žalobca sa voči žalovanému domáha priznania práva na vyrovnanie vo forme peňažného doplatku podľa § 218i Obchodného zákonníka, a to na rovnakom skutkovom základe, ako v prípade neskôr podanej žaloby na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 84/2008. Vzhľadom na to, že neskôr začaté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 28 Cb 84/2008 sa týka totožných subjektov (žalobca a žalovaný) a totožného predmetu konania (skutkovo totožný základ, resp. dej súvisiaci so zlúčením spoločností Allianz poisťovne, a. s., a Slovenskej poisťovne, a. s., následne ústiaci do návrhu žalobcu na priznanie vyrovnania vo forme peňažného doplatku podľa § 218i Obchodného zákonníka), ako skôr začaté konanie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbs 9/2006, ako aj skutočnosť, že zo strany žalovaného bola takáto námietka litispencie v konaní sp. zn. 28 Cb 84/2008 vznesená, ústavný súd zastáva názor, že okresný súd bol predovšetkým povinný sa s toto námietkou vysporiadať a až následne, za predpokladu neexistencie procesnej prekážky, podať na ústavnom súde návrh na začatie konania o súlade § 768db Obchodného zákonníka s čl. 1 ods. 1 ústavy. Z obsahu súdneho spisu však nie je zrejmé, ako sa okresný súd po oboznámení sa s obsahom žaloby podanej žalobcom na

Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 Cbs 9/2006 s touto možnou prekážkou konania vysporiadal, a to napriek tomu, že fotokópia žaloby bola okresnému súdu doručená z Krajského súdu v Bratislave a uznesenie o prerušení konania bolo okresným súdom vydané až 15. novembra 2012 (prvé uznesenie o prerušení konania bolo vydané 26. marca 2012).

Ústavný súd z obsahu súdneho spisu zároveň zistil, že súdny poplatok za podanú žalobu nebol zaplatený ani pri jej podaní a ani v neskoršom, takmer sedemročnom priebehu konania vedeného pod sp. zn. 28 Cb 84/2008. Okrem potvrdenia o podaní žaloby (strana 75 súdneho spisu), v ktorom je konštatované nezaplatenie súdneho poplatku, sa v súdnom spise nenachádza ani žiadna výzva okresného súdu na jeho zaplatenie, ani prípadné rozhodnutie o oslobodení od súdnych poplatkov. Ústavný súd v obdobnej veci sp. zn. PL. ÚS 14/2013 konštatoval, že: „Nedostatok splnenia procesnej podmienky zaplatenia súdneho poplatku je prekážkou v konaní, ktorá súdu neumožňuje ďalej vo veci konať. Okresný súd však v rozhodovanej veci nekonal spôsobom predpokladaným zákonom o súdnych poplatkoch (§ 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch), ale po približne jednom roku (27. júla 2012) konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP a postúpil návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov ústavnému súdu. V zhode s uvedenou judikatúrou preto ústavný súd konštatuje, že okresný súd nepreukázal splnenie kumulatívnych predpokladov jeho aktívnej legitímácie na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov s ústavou, ktoré majú byť pri meritórnom riešení veci použité, návrh je preto zatiaľ podaný zjavne neoprávnenou osobou.“ Ústavný súd tak zastáva názor, že nezaplatenie súdneho poplatku žalobcom v konaní, ktoré nie je od poplatkovej povinnosti oslobodené v zmysle § 6 zákona o súdnych poplatkoch, má za následok nenaplnenie kumulatívnych podmienok aktívnej legitímácie okresného súdu na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov s ústavou.

16. Z uvedených dôvodov bol návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov odmietnutý ako podaný zjavne neoprávnenou osobou a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2015